

OECUMENISCHE VIERING VAN HET TRIDUÛM
JACOBUSKERKGEMEENTE EN DE JACOBUSSTATIE IN ROLDE
2026

Voorgangers: Cor Koridon (paaswake), pastor Ineke Schepers (witte donderdag en goede vrijdag) en ds. Pieter J. Huizer (alle diensten)
Lectoren: Douwina de Vries (witte donderdag), Annelies Haijink (goede vrijdag)
Organisten: Tiny van Nimwegen (goede vrijdag) en Jaap Boersma (witte donderdag en paaswake)
Diakenen: Gré Kornelius, Albert Ferwerda, Martin Pronk
Ouderlingen: Hilly Koopman (witte donderdag), Co Lambert (goede vrijdag) en Hendrik Marsman (Paaswake)
Ensemble o.l.v. Tine Stolte

Alle teksten uit de bijbel zijn genomen uit de Naardense Bijbel

WITTE DONDERDAG

In de komende drie dagen voor Pasen, het triduüm, worden wij uitgenodigd om in hart en gedachten Jezus en zijn twaalf leerlingen te volgen op weg naar Pasen.

Orgelspel

Welkom (ouderling van dienst)
(Hierna gaat de gemeente staan)

Zingen: Psalm 67: 1

God zij ons gun-stig en ge-na-dig.
Hij schen-ke ons 't ge-ze-gend licht
dat over-vloe-dig en ge-sta-dig
straalt van zijn hei-lig aan-ge-zicht:
op-dat hier op aar-de elk uw weg aan-vaar-de
en tot U zich wend',
zo, dat al-ler-we-gen ie-der volk de ze-gen
van uw heil er-kent.

Bemoediging en groet

voorzang:

On-ze hulp is de naam van de Heer,
die he-mel en aar -de ge- maakt heeft,
Hij is voor ons een barm-har-tige Vader
en tot in eeu-wig-heid duurt zijn trouw.
On-ze hulp is de naam van de Heer,
allen:
en tot in eeu-wig-heid duurt zijn trouw.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of six staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The lyrics are written below the notes. The first five staves are for the 'voorzang' (solo) part, and the sixth staff is for the 'allen' (all) part. The lyrics are: 'On-ze hulp is de naam van de Heer, die he-mel en aar -de ge- maakt heeft, Hij is voor ons een barm-har-tige Vader en tot in eeu-wig-heid duurt zijn trouw. On-ze hulp is de naam van de Heer, allen: en tot in eeu-wig-heid duurt zijn trouw.'

V: Genade zij u en vrede van God onze Vader en van Jezus Christus, de Heer.

A: Amen

Lezen: Psalm 67: 4-6

4 U, God, zullen gemeenschappen danken,
u danken

de gemeenschappen alle.

5 Vreugde en jubel is er

bij de naties, omdat gij gemeenschappen
eerlijk berecht,

en naties!-

op aarde geleidt. sela

6 U, God, zullen gemeenschappen danken,
u danken

de gemeenschappen alle.

Zingen: Psalm 67: 3

- 3 De aarde heeft de vrucht gegeven,
die door de hemel werd verwekt,
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven
waar God zijn hand houdt uitgestrekt.
God is ons genegen, onze God geeft zegen,
Hij die alles geeft,
Hij zal zijn geprezen, Hem zal alles vrezen
wat op aarde leeft.

(De gemeente gaat zitten)

Kyriegebed beantwoord met

Lezing: Exodus 12: 1-12

1 Dan zegt de Ene tot Mozes en tot Aäron, -in het land van Egypte zegt hij: 2 deze nieuwemaan is voor u hoofd van de nieuwemanen, hoofd-en-begin is hij voor u van de nieuwemanen van het jaar; 3 richt het woord tot heel Israëls samenkomst en zeg: op de tiende na deze nieuwemaan zullen ze zich nemen ieder een lam voor een vaderhuis, een lam per huis; 4 en als het te weinig is, het huishouden, dat er een lam zou kunnen zijn, neemt hij er een samen met wie het naast bij zijn huis woont, naar het aantal zielen; naar wat ieders mond eet zult ge optellen voor het lam; 5 volgaaf, mannelijk, 'zoon van een jaar' zal een lam voor u wezen; uit de schapen of uit de geiten zult ge het nemen; 6 het zal bij u in bewaring zijn tot de veertiende dag na deze nieuwemaan; dan zullen ze het slachten, heel de vergadering van Israëls samenkomst, 'tussen de avonden'* ; 7 nemen zullen ze van het bloed en dat prijsgeven op de twee deurposten en op de bovendorpel, - op de huizen waarin ze het eten; 8 eten zullen ze het vlees in deze nacht: geroosterd op vuur, met matses, - ongegiste broden; met bitterheden zullen ze het eten; 9 eet er niet van als het nog rauw is of gekookt is, gekookt in water; nee, alleen geroosterd op vuur; met kop, poten en binnenste; 10 ge zult daarvan niet overlaten tot 's ochtends; wat ervan overblijft tot 's ochtends zult ge in het vuur verbranden; 11 en zó zult ge het eten: uw lendenen omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw stok in uw hand; overhaast zult ge het eten: een Pesach, - pas-séren, is dit voor de Ene; 12 oversteken zal ik in het land van Egypte, in deze nacht, en alle eersteling op het land van Egypte slaan, van mens tot dier; en aan alle goden van Egypte voltrek ik gericht, ik, de Ene!-

Zingen: lied 346: 1 - 4 "Roept God een mens tot leven"

Melodie A:

Roept God een mens tot le - ven,
wie weet waar - om en hoe,
hij moet zich - zelf prijs - ge - ven
hij leeft ten do - de toe.

Melodie B:

Gods woord roept door de tij - den
zijn volk en grijpt het aan.
Hij doet het uit - ge - lei - de,
het moet de zee in - gaan.

- 3 Geroepen en verzameld
uit dood en slavernij,
gedoopt in wolk en water,
dat volk van God zijn wij.
- 4 Wij werden nieuw geboren,
toen de mens Jezus kwam,
die als een slaaf de zonde
der wereld op zich nam.

Lezing: 1 Korinthiers 11: 20-32

20 Maar zoals ge nu op één plaats samenkomt is dat niet een eten van de maaltijd des Heren; 21 want ieder neemt bij dat eten eerst de eigen maaltijd tot zich, zodat de een honger lijdt en de ander dronken is. 22 Hebt ge geen eigen huizen om te eten en te drinken? - of minacht ge de vergadering van God dat ge wie niets hebben beschaamd maakt? Wat moet ik tot u zeggen? Moet ik u prijzen? Hierin prijs ik u niet! 23 Zelf heb ik van de Heer mogen aannemen wat ik aan u als overlevering heb doorgegeven: dat de Heer Jezus in de nacht waarin hij werd overgegeven een brood aannam 24 en na een dankzegging brak, en zei: dit is mijn lichaam, het is voor u; blijft dit doen, om mij te gedenken! 25 Evenzo ook de drinkbeker ná de maaltijd, zeggend: deze drinkbeker is 'het nieuwe verbond door mijn bloed' (Jer. 31,31; Ex. 24,8); blijft dit doen, zo dikwijls gij drinkt, om mij te gedenken! 26 Ja, zo dikwijls ge dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat hij komt. 27 Daarom zal al wie op onwaardige wijze het brood eet of de beker des Heren drinkt, zich bezondigen aan het lichaam en het bloed van de Heer. 28 Maar laat een mens zichzelf beproeven, en zó eten van het brood en drinken uit de beker; 29 want wie eet en drinkt eet en drinkt zich een oordeel als hij het lichaam niet naar waarde beoordeelt. 30 Daarom zijn er bij u zovelen zwak en ziek en ontslapen er heel wat. 31 Maar als we onszelf zouden beoordelen, zouden we niet worden geoordeeld; 32 als wij worden beoordeeld door de Heer worden wij heropgevoed, opdat wij niet samen met de wereld veroordeeld worden.

Zingen: Lied 346: 5-10 "Met Hem in geest en water"

5 Met Hem in geest en water
tot zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven,
verrezen voor altijd.	8 Hij zal zijn leven geven,
hij maakt zichzelf tot brood-
hij sterft en anderen leven,
hij overleeft de dood.
6 Gestorven voor de zonde,
in Jezus' bloed vereend
en met elkaar verbonden,
levend voor God alleen.	9 Wie weerloos in de aarde
als graan gestorven is,
wordt tot het brood verzameld
dat aller leeftocht is.
7 Wie Jezus' kelk wil drinken
zijn doop wil ondergaan,
zal in de dood verzinken
en uit die dood opstaan.	10 O Heer, Gij zult ons breken
en geven aan elkaar.
Uw tafel is het teken,
uw vrijmacht maakt het waar.

Lezing: Johannes 13: 1-20

1 Maar* voor het feest van het Pesach, als Jezus weet dat zijn uur gekomen is om uit deze wereld over te gaan naar de Vader, betoont hij, die de zijnen in de wereld heeft liefgehad, hun ook zijn liefde tot aan de voleinding. 2 Het geschiedt tijdens een maaltijd: als de uiteenwerper reeds in het hart van Judas Simonzoon Iskariot heeft geworpen dat hij hem moet prijsgeven, 3 en hij weet dat de Vader hem alles in de handen heeft gegeven en dat hij van bij God gekomen is en tot God heen gaat, 4 dat hij zich opricht* van de maaltijd, zijn kleren aflegt, een linnen doek neemt en zich

daarmee omgordt. 5 Vervolgens werpt hij water in het wasbekken en begint de voeten van de leerlingen te wassen en af te drogen met de linnen doek waarmee hij omgord is geweest. 6 Dan komt hij bij Simon Petrus; die zegt tot hem: heer, wast ú mij de voeten?! 7 Jezus antwoordt en zegt tot hem: wat ik doe, daar heb jij nu geen weet van, maar na deze dingen zul je het herkennen. 8 Petrus zegt tot hem: u zult mij de voeten niet wassen, tot in de eeuwigheid niet! Jezus antwoordt hem: als ik je niet mag schoonwassen heb je geen deel aan mij! 9 Simon Petrus zegt tot hem: heer, niet alleen mijn voeten nee, ook de handen en het hoofd! 10 Jezus zegt tot hem: wie een bad heeft genomen hoeft zich, behalve de voeten, niet meer te laten wassen,- nee, die is geheel rein; en jullie zijn rein,- echter niet allen! 11 Want hij heeft geweten wie hem zou prijsgeven; daarom zegt hij 'jullie zijn niet allen rein'. 12 Wanneer hij hun dan de voeten heeft gewassen neemt hij zijn kleren terug en gaat hij weer aanliggen; hij zegt tot hen: herkent ge wat ik aan u heb gedaan?- 13 gij die mij 'leermeester' en 'heer' noemt, gij zegt dat goed, want ik ben dat; 14 als dan ik, de heer en leermeester, ú de voeten was, zijt ook gij verschuldigd elkaar de voeten te wassen; 15 want ik heb u een voorbeeld gegeven opdat, zoals ik aan ú gedaan heb ook gij zult doen!- 16 amen, amen, ik zeg u: geen dienaar is groter dan zijn heer en geen afgezant groter dan wie hem stuurt; 17 als ge deze dingen weet, zalig zijt ge als ge ze doet!- 18 niet over u allen zeg ik dit: ik weet welke (mensen) ik heb uitgelezen; nee, het is opdat het Schriftwoord wordt vervuld 'die mijn brood verslond heeft tegen mij zijn hiel geheven' (Ps. 41,10); 19 ik zeg het u nú, vóórdát het geschiedt, opdat ge moogt geloven, wanneer het geschiedt, dat ik het ben; 20 amen, amen, ik zeg u: wie opneemt wie ik uitstuur neemt mij op, en wie mij opneemt neemt hem op die mij uitstuurt!

Zingen: Lied 569: 1-4 "Toen Jezus wist: nu is gekomen".

Toen Je - zus wist: nu is ge - ko - men
het uur om door de nacht te gaan,
heeft Hij een lin - nen doek ge - no - men
en wa - ter in een schaal ge - daan.

- 2 Hij gaf ons zwijgende een teken
en kwam ons voet voor voet nabij,
Hij deed het water van zich spreken,
het stort zich uit en reinigt mij.
- 3 Zo is de Heer een knecht geworden
en tot de bodem toe gegaan
om ons met ootmoed te omgorden,
Hij doet ons zijn geringheid aan.
- 4 Heer van mijn hart, U bent gekomen
de nacht door naar uw grote dag,
ik heb in eenvoud aangenomen
dat ik U daarin volgen mag.

Voorbeden (Na elke bede zingen wij: responsie: "Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U" ZZZ 219

The image shows two staves of musical notation in G major, 4/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the prayer: "Houd mij in le - ven, wees Gij mijn red - ding,". The second staff contains the melody for the second line: "steeds weer zoe - ken mijn o - gen naar U." The music is written in a simple, hymn-like style with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature of 4/4.

Inzameling van de gaven

Ondertussen wordt de tafel klaargemaakt en is er orgelmuziek

Nodiging

Vredegroet

V: Laten wij elkaar de vredegroet brengen met de woorden:

"De vrede van de Eeuwige voor jou/u."

(We brengen elkaar de vredegroet en onder het zingen van lied 548 gaan we naar het koor van de kerk, waar we in een kring gaan staan.).

Zingen: Lied 548: 1, 2, 3, 4 "Het heeft de Heilige behaagd"

Het heeft de Hei-li-ge be-haagd
mij in ar-moe-de te be-wo-nen,
een scha-mel huis, een on-der-ko-men
van niets, waar-in het licht zich waagt
en wordt ge-tem-perd door de wan-den,
maar mild in schijn-se-len blijft bran-den.

- 2 Lamp die in mij te wiegen hangt,
Naam die mij woorden zacht leert spreken,
Wijsheid die niet meer wil ontbreken
in mij die naar uw licht verlangt,
ik wil nu gaan op rechte wegen.
Geen tegenstander houdt mij tegen.
- 3 Al word ik onverhoeds gewond,
al komen zij om mij te schenden,
ik weet tot Wie ik mij kan wenden:
ik leef met U in vast verbond,
Gij die mij naar U hebt geschapen
en in wiens kracht ik mij ontwapen.
- 4 Om hier te horen en te zien
een afglans van Uw hoge lichten,
waarvoor zelfs serafijnen zwichten
als vuur dat vuur tot branden dient,
komen de mensen moe van strijden
op adem bij mij in mijn lijden.

Tafelgebed

Het Onze Vader (we gaan staan en geven elkaar een hand)
Bidden we dan samen het gebed zoals Jezus ons geleerd heeft.
Onze Vader... Lied 369 ^b

On - ze Va - der, in de he - mel

Uw Naam wor - de ge - heiligd,

Uw ko - nink - rijk ko - me.

Uw wil ge - schie - de

zo - als in de he - mel ook op de aar - de.

Geef ons he - den ons da - ge - lijks brood,

en ver - geef ons on - ze schul - den,

zo - als ook wij on - ze schul - de - naars ver - ge - ven.

En leid ons niet in ver - zoe - king,

maar ver - los ons van de bo - ze.

Want van U is het ko - nink - rijk en de kracht

en de heer - lijk - heid in eeu - wigheid. A - men.

Inzettingswoorden: Delen van het brood

Zingen tijdens de rondgang: Lied 256 "Blijf met uw genade bij ons, Heer, onze God"

Blijf met uw ge - na - de bij ons,
Heer on- ze God.
O, blijf met uw ge - na - de bij ons,
licht in het dui- ster.

Inzettingswoorden: Delen van de wijn

Zingen tijdens de rondgang: Lied 139d "Heel het duister is vol van luister door uw licht"

Heel het dui-ster is vol van luis-ter
door uw licht de nacht is als de dag
net zo hel - der.

Dankgebed

Lezen: Marcus 14: 26-31

Zij lofzingen en trekken uit naar de Berg der Olijven. Dan zegt Jezus tot hen: ge zult allen struikelen, omdat geschreven is: zal ik de herder slaan, dan zullen ook de schapen worden verstrooid!- echter, nadat ik ben opgewekt zal ik u voorgaan naar Galilea! Maar Petrus brengt tot hem uit: al zullen ook allen struikelen, ik echt niet! Dan zegt Jezus tot hem: amen is het, zeg ik je, dat jij heden, in deze nacht, voordat de haantwee keer kraait, mij drie keer zult verloochenen! Maar nadrukkelijk heeft hij uit-

gesproken: al moet ik samen met u sterven, ik zal u nooit verloochenen! Evenzo hebben ook allen gezegd.

De liturgische tafel wordt ontruimd als een symbool voor Jezus' ontleding en totale overgave aan God en mensen.

(wie in de buurt van de tafel staat wordt gevraagd hierbij te helpen.)

Stilte *(U kunt nog even in de kerk blijven zitten, en dan kunt u weggaan op het moment dat u daaraan toe bent. Doet u dat zo stil mogelijk zodat de anderen niet gestoord worden?)*

In stilte verlaten we de kerk

Wilt u dit boekje achterlaten in de kerk?

GOEDE VRIJDAG

We zetten de dienst van gister voort. In stilte komen we de kerk binnen. Bij de ingang van de kerk krijgt u een bloem. Deze bloem, als teken van ons eigen leed en dat van anderen, kunt u straks bij de gedoopte paaskaars leggen, als teken van onze verbondenheid met Christus. De apostel Paulus zegt: "Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding." (Romeinen 6: 5)

Stilte

V Jezus is in doodstrijd tot nu toe (Blaise Pascal)

v Wie zetelt in het geheim van de Hoogste,

A in de schaduw van de Overmachtige overnacht.

v zeggen zal deze mens tot de Eeuwige,

A mijn toevlucht en mijn bastion. (Psalm 91)

v Onze ziekten heeft hij gedragen,

A onze smarten, hij heeft ze getorst;

v en wij, wij hielden hem voor gewoon een geplaagde,

A geslagene door God, die vernederde.

v Maar hij werd doorboord om onze overschrijdingen,

A verbrijzeld om onze ongerechtigheden,

v door zijn striemen is ons genezing geworden. (Jesaja 53)

Zingen: Psalm 22: 1, 2

Mijn God, mijn God, waar-om ver-laat Gij mij
en blijft zo ver, ter-wijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voor-bij?
Hoe blijft Gij zwij-gen?

Mijn God, ik doe tot U mijn kre-ten stij-gen
 bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluch-ten,
 maar krijg geen rust, geen ant-woord op mijn zuch-ten
 in klacht op klacht.

- 2 Nochtans, op U, o God die heilig zijt
 en troont op lofgezangen, U gewijd
 door Israël dat Gij hebt uitgeleid,
 steunt ons vertrouwen,
 immers, de vaderen bleven op U bouwen,
 dat Gij hen nam in heilige bescherming:
 Gij hebt, als zij U riepen om ontferming,
 hen niet beschaamd.

Lezing: Exodus 12: 21-28

21 Dan roept Mozes al Israëls oudsten en zegt tot hen: trekt het uit de kudde en neemt voor uzelf een stuk wolvee voor uw families en slacht het pesach!- 22 nemen zult ge een bundeltje hysop en dat dopen in het bloed in de schaal, en strijken zult ge aan de bovendorpel en de twee deurposten iets van het bloed in de schaal; en gij, ge zult, geen mán, de poort van zijn huis uit trekken tot 's ochtends; 23 oversteken zal de Ene om Egypte te treffen, maar zien zal hij het bloed op de bovendorpel en op de twee deurposten; passeren zal de Ene de poort en dan zal hij het de verderver niet gunnen om in uw huizen te komen om iemand te treffen; 24 bewaken zult ge dit woord tot een inzetting voor u en uw zonen tot in eeuwigheid; 25 en wezen zal het wanneer ge aankomt in het land dat de Ene aan u gééft zoals hij heeft gesproken: bewaken zult ge dit dienstwerk; 26 en zal het zo wezen dat uw zonen tot u zeggen: wat is dit dienstwerk voor u?- 27 zeggen zult ge dan: een pesach is dit voor de Ene, die de huizen van de zonen Israëls in Egypte is gepasseerd toen hij Egypte heeft getroffen en ónze huizen heeft laten ontkomen! Dan knielt de gemeente en buigen ze zich. 28 Ze gáán en doen zo, de zonen Israëls; zoals de Ene Mozes en Aäron heeft geboden, zó hebben zij gedaan.

Zingen: Lied 558: 1, 2 "Jezus, om uw lijden groot"

Je - zus, om uw lij - den groot,
om uw le - ven en uw dood
die vol - bren - gen 't recht van God,
Ky - ri - e e - lei - son.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are written below the notes. The melody is simple and hymn-like, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are: 'Je - zus, om uw lij - den groot, om uw le - ven en uw dood die vol - bren - gen 't recht van God, Ky - ri - e e - lei - son.'

- 2 Heer, om uw zachtmoedigheid,
vorst die op een ezel rijdt
en om Sions onwil schreit,
Kyrie eleison.

Lezing: Marcus 14: 32 - 42

Ze komen bij een stukje grond met de naam Getsemanee, en hij zegt tot zijn leerlingen: zit hier neer totdat ik heb gebeden! Hij neemt Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee, - en begint verbaasd en angstig te worden; hij zegt tot hen: mijn ziel is diepbedroefd, ten dode toe; blijft hier en blijft wakker! Een klein (stukje) verdergegaa- nis hij ter aarde gevallen en heeft gebeden dat, als het mogelijk was, de ure aan hem voorbij zou gaan, en hij heeft gezegd: Abba, Vader, alles is mogelijk voor u; draag deze drinkbeker van mij weg!- echter, niet wat ik wil, echt: wat gij!... Hij komt en vindt hen slapend, en hij zegt tot Petrus: Simon, je slaapt!- ben je niet sterk genoeg om één uur wakker te blijven?- blijft wakker, en bidt dat ge niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak! Hij gaat weg en bidt wéér; hij zegt diezelfde uit- spraak. Hij komt, en wéér vindt hij hen slapend, want hun ogen zijn bezwaard geweest, en ze weten niet wat ze hem moeten antwoorden. Dan komt hij voor de derde keer, en zegt tot hen: jullie slapen maar door en rusten uit!- het is genoeg; de ure is geko- men, zie, de mensenzoon wordt overgegeven in de handen van de zondaars; wordt wakker, laten we gaan!- zie, hij die mij overgeeft is genaderd!

Zingen: Lied 582: 1, 2, 5

Door wat voor gro-te een-zaam-he-den
is Hij aan ons voor-bij ge-gaan,
wij heb-ben wel zijn naam be-le-den
maar niet zijn stem ver-staan.

- 2 De laatste drie die Hem behoorden die sliepen in Getsemane; en wij, wij waken wel met woorden, maar gaan niet met Hem mee.
- 5 Wij stuwen wel met vrome wensen en met gebeden om Hem heen. Maar de verlossing van de mensen die lijdt Hij heel alleen.

Lezing: Marcus 14: 43 - 52

En meteen, terwijl hij (dit) nog uitspreekt, treedt Judas aan, een van de twaalf, en met hem een schare met zwaarden en stokken, vanuit de heiligdomsoversten, de schriftgeleerden en de oudsten. Die hem overgeeft heeft hun een teken gegeven; hij heeft gezegd: die ik zal kussen, die is het, grijpt hem en voert hem beveiligd weg! Als hij komt, komt hij meteen op hem af, zegt: rabbi!, en kust hem. En zij werpen de handen op hem en grijpen hem. Maar zomaar één van hen die erbij staan trekt het zwaard, slaat op de dienaar van de heiligdomsoverste in en hakt hem de oorlel af. Ten antwoord zegt Jezus tot hen: als tegen een rover zijt ge met zwaarden en stokken uitgetrokken om mij vast te nemen!- dagelijks ben ik bij u geweest terwijl ik onderrichtte in het heiligdom en ge hebt me niet gegrepen; het is echter opdat de Schriften in vervulling gaan! Toen lieten ze hem alleen en zijn allen gevluht. Zomaar een jongeman is hem blijven volgen, met een linnen over het naakte (lijf); die grijpen ze ook. Maar hij laat het linnen achter en is naakt gevluht.

Zingen: Lied 538: 3

3 Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
dat is de dood aanvaarden,
de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten,
de honger en de dorst,
de vragen en de angsten,
de kommer en de koorts.

Lezing: Marcus 14: 53 - 65

Ze voeren Jezus weg, naar de heiligdomsoverste, en dan komen allen samen: de heiligdomsoversten, de oudsten en de schriftgeleerden. Petrus volgt hem van verre tot binnen op de hof van de heiligdomsoverste; bij de bedienden is hij gaan zitten, zich warmend aan het licht. De heiligdomsoversten en heel het sanhedrin hebben een getuigenis tegen Jezus gezocht om hem ter dood te brengen, en hebben er geen gevonden. Want velen hebben leugenachtig tegen hem getuigd, en ook zijn de getuigenissen niet gelijkkluidend geweest. Enkelen zijn opgestaan en hebben leugenachtig tegen hem getuigd, zeggend: wij hebben hem horen zeggen 'ik zal deze tempel, die met handen gemaakt is, 'oplossen', en zal in drie dagen een andere bouwen, niet met handen gemaakt!' En ook zó is hun getuigenis niet gelijkkluidend geweest. Dan staat de heiligdomsoverste op, (loopt) naar het midden, ondervraagt Jezus en zegt: beantwoordt u niet wat zij tegen u getuigen? Maar hij is blijven zwijgen en heeft helemaal niets geantwoord. Weer heeft de heiligdomsoverste hem een vraag gesteld; hij zegt tot hem: ú, bent u de Gezalfde, de zoon van de Gezegende? Jezus zegt: dat bèn ik, en ge zult zien 'de mensenzoon gezeten ter rechterhand van de Kracht' (Ps. 110,1) en 'komende met de wolken des hemels' (Dan. 7,13)! Maar de heiligdomsoverste scheurt zijn gewaden en zegt: waarvoor hebben we nog getuigen nodig?- ge hebt de godslastering gehoord; wat schijnt u toe? Zij zijn allen van oordeel geweest dat hij des doods schuldig was. Dan beginnen sommigen hem te bespuwen, zijn aanschijn te omhullen en hem klappen te geven; ze zeggen tot hem: profeteer (maar)!, en onder kaakslagen nemen de bedienden hem mee.

Zingen: Lied 575: 2

Gij die alles hebt gedragen,
al de haat en al de hoon,
die beschimpt wordt en geslagen,
Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon,
als de minste mens gebonden,
aangeklaagd om onze zonde.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Lezing: Marcus 14: 66 - 72

Terwijl Petrus beneden in de binnenhof is, komt een van de slavinnetjes van de heiligdomsoverste binnen, en als zij Petrus ziet die zich warmt, zegt zij, kijkend op hem: jij was óók bij de Nazarener, Jezus! Maar hij loochent dat en zegt: én ik weet niet én ik snap niet wat jij zegt! Hij gaat uit naar buiten, naar de voorhof. Dan kraait er een haan. Als het slavinnetje hem daar ziet begint zij tot de omstanders wéér te zeggen 'dit is er (een) van hen'. Maar wéér heeft hij het gelochend. En korte (tijd) later hebben de omstanders weer tot Petrus gezegd: waarachtig, je bent er (een) van hen, want je bent óók een Galileeër! Maar hij begint te vloeken en te bezweren: ik heb geen weet van die mens over wie ge spreekt! Meteen kraait er voor een tweede (keer) een haan. Dan herinnert Petrus zich het woord zoals Jezus tot hem heeft gezegd: voordat er tweemaal een haan zal kraaien zul je me driemaal verloochenen! En zich neerwerpend is hij in een weeklacht uitgebarsten.

Zingen: Lied 576b: 2, 3

2 O hoofd zo hoog verheven,
o goddelijk gelaat,
waar werelden voor beven,
hoe bitter is uw smaad!
Gij, eens in 't licht gedragen,
door engelen omstuwd,
wie heeft U zo geslagen,
gelasterd en gespuwd? | 3 O Heer uw smaad en wonden,
ja alles wat Gij duldt,
om mij is het, mijn zonden,
mijn schuld, mijn grote schuld.
O God ik ga verloren
om wat ik heb gedaan,
als Gij mij niet wilt horen.
Zie mij in liefde aan. |
|---|--|

Lezing: Marcus 15: 1 - 15

Meteen in de ochtendvroegte hebben de heiligdomsoversten met de oudsten en de schriftgeleerden, ook heel het sanhedrin, een raadsbesluit gereed; ze binden Jezus, brengen hem weg en geven hem over aan Pilatus. Pilatus ondervraagt hem: u, bent u de koning van de Judeeërs? Maar hij zegt tot hem ten antwoord: ú zegt het! De heiligdomsoversten hebben hem toen van vele dingen beschuldigd. Maar wéér heeft Pilatus hem ondervraagd. Hij zegt: u antwoordt niets? - zie van hoeveel ze u beschuldigen! Maar Jezus antwoordt hem met niets meer, tot verwondering van Pilatus. Maar bij een feest heeft die hun altijd één gevangene vrijgelaten, en wel wie zij vroegen. Maar de zo genoemde Barabbas heeft vastgezeten, bij de opstandelingen die tijdens de opstand een moord hadden begaan. De schare klimt op en begint van hem te vragen wat hij altijd voor hen heeft gedaan. Maar Pilatus antwoordt hun en zegt: wilt ge dat ik u de koning der Judeeërs loslaat? Want hij heeft onderkend dat de heiligdomsoversten hem uit afgunst hebben overgegeven. Maar de heiligdomsoversten stoken de schare op dat hij hun liever Barabbas moet loslaten. Maar weer antwoordt Pilatus en hij heeft tot hen gezegd: wat moet ik dan doen met hem die gij de koning der Judeeërs noemt? Zij schreeuwen wéér: kruisig hem! Maar Pilatus heeft tot hen gezegd: maar welk kwaad heeft hij gedaan? Zij schreeuwen overluid: kruisig hem! Pilatus is van zins om voor de schare te doen wat geschikt is en laat aan hen Barabbas los; Jezus laat hij geselen en geeft hij over om gekruisigd te worden.

Zingen: Gezang 178: 8

8 Om het woord van goddelijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
- zelf hebt Ge uw geding beslecht,
Kyrie eleison

Lezing: Marcus 15: 16 - 23

Maar de soldaten voeren hem af naar binnen de hof, dat is een 'pretorium', - en roepen de hele afdeling samen. Ze hullen hem in purper, vlechten een doornenkroon en zetten hem die op. Dan beginnen ze hem te verwelkomen: wees gegroet, koning der Judeeërs! Ze hebben hem met een riet op het hoofd geslagen en hebben hem bespuwd; op de knieën vallend hebben ze hem gehuldigd. Wanneer ze hem bespot hebben trekken ze hem het purper uit en trekken ze hem zijn eigen kleren aan. Ze voeren hem naar buiten om hem te kruisigen. Een voorbijganger, een zekere Simon van Cyrene, die van een akker komt, de vader van Alexander en Rufus, dwingen ze om zijn kruis te tillen. Ze brengen hem op de plaats 'Golgota'; vertaald is dat 'schedelplaats'. Ze hebben hem wijn met mirre gemengd gegeven, maar hij neemt er niet van.

Zingen: Gezang 187: 1

Daar gaat een lam en draagt de schuld
der we-reld met zich me-de;
het boet in ein-de-loos ge-duld
voor al wat wij misde-den.
Daar gaat het en het wordt zo moe,
stil gaat het naar de slacht-bank toe,
't vindt ner-gens meer een wei-de.
Smaad neemt het op zich, hoon en spot,
won-den en doods-angst zijn zijn lot
en zegt: dit wil ik lij - den.

Lezing: Marcus 15: 24 - 32

Dan kruisigen ze hem, en 'verdelen zijn kleren, werpen daarover een lot' (Ps. 22,19), wie wát mag wegdragen. Het is 'derde uur' geweest als ze hem kruisigen. (In) het opschrift met zijn strafgrond is opgeschreven geweest: 'de koning der Judeeërs'. Samen met hem kruisigen ze twee rovers, één rechts en één links van hem. Zo wordt het Schriftwoord vervuld dat zegt: hij wordt bij wettelozen gerekend (Jes. 53,12). Die aan hem voorbijtrekken hebben hem belasterd; 'ze schudden hun hoofden' (Ps. 22,8) en zeiden: ach toch, jij die de tempel oplost en in drie dagen opbouwt, red jezelf en daal af van het kruis! Net zo ook de heiligdomsoversten; zij spotten tegen elkaar, met de schriftgeleerden, en hebben gezegd: anderen heeft hij gered, zichzelf redden vermag hij niet!- de Gezalfde, de koning van Israël,- laat hij nu afdalen van het kruis, opdat wij zien en geloven! Ook die samen met hem gekruisigd zijn hebben hem beschimpt.

Zingen: Gezang 189: 1, 2

Mijn Ver- los-ser hangt aan 't kruis,
hangt ten spot van snode sma- ders.
Zoon des Va - ders,
waar is toch uw al - macht thans,
waar uw god - de - lij - ke glans?

- 2 Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en Hij hangt er mijnentwegen,
mij ten zegen.
Van de vloek maakt Hij mij vrij,
en zijn sterven zaligt mij.

Lezing: Marcus 15: 33 - 39

Als het zesde uur aanbreekt, geschiedt er duisternis over heel het land tot aan het negende uur. In het negende uur schreeuwt Jezus met grote stem: Eloï, Eloï, lama sabachthani? Vertaald is dat: mijn God, mijn God, waartoe hebt ge mij verlaten? (Ps. 22,2) Sommigen van wie daar stonden hebben, toen ze dat hoorden, gezegd: zie, 'Elia' is zijn stemgeluid! Maar zomaar iemand die toesnelde vulde een spons met azijn, stak die op een riet en heeft hem te drinken gegeven, zeggend: láát hem, we zien wel of Elia komt om hem er vanaf te halen! Maar dan laat Jezus een groot stemgeluid gaan en blaast de geestesadem uit. Het voorhangsel van de tempel scheurt in tweeën, van

boven tot beneden. En als de honderdman die tegenover (hem) bij hem staat ziet dat hij zó de geestesadem uitblaast, zegt hij: waarlijk, deze mens is een zoon van God geweest!

Zingen: Lied 590: 1, 5

Nu valt de nacht.
Het is vol-bracht:
de Heer heeft heel zijn le-ven
voor het men-se-lijk ge-slacht
in Gods hand ge-ge-ven.

- 5 Hoe wonderlijk,
uitzonderlijk
een sabbat is gekomen:
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen.

Lezing: Marcus 15: 40 - 47

Maar er zijn ook vrouwen geweest, die van verre toeschouwden, onder wie ook Maria Magdalena en Maria van Jakobus de jongere, en moeder van Joses, en Salome, - die, toen hij in Galilea was, hem zijn gevolgd en hem hebben bediend, ook vele andere (vrouwen) die met hem mee zijn opgeklimmen naar Jeruzalem. De schemering breekt reeds aan, en daar het Voorbereiding is, dat is vóórsabbat, komt Jozef, die van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer; ook hij is iemand geweest die het koningschap van God verwelkomde; hij waagt het om bij Pilatus binnen te komen en vraagt om Jezus' lichaam. Maar Pilatus is verbaasd: is hij al gestorven? Hij roept de centurio bij zich en stelt hem de vraag of hij allang gestorven is. Na de kennisgeving door de honderdman geeft hij het lichaam vrij aan Jozef. Die koopt een linnen, haalt hem naar beneden, wikkelt hem in het linnen en legt hem neer in een gedenkplaats die uitgehakt is geweest uit een rotswand (Jes. 22,16). Dan wentelt hij een steen voor de poort van de gedenkplaats. Maar Maria Magdalena en Maria van Joses hebben toegeschouwd waar hij is neergelegd.

Zingen: Zangen van Zoeken en Zien: 719 "Laten wij dan nu begraven wie zijn taak hier heeft gedaan."

1. La - ten wij dan nu be - gra - ven
wie zijn taak hier heeft ge - daan,
toe - ver - trou - wen aan de aar - de,
met zijn woor - den ver - der - gaan.
stof uit - stof en as uit as.

2 Laten wij dan nu de tranen van verdriet en van gemis, laten vallen op de aarde die ons wieg en woning is. stof uit stof en as uit as.

3 Laten wij dan nu verzorgen wat er bleef van deze mens, wetend dat zijn geest geborgen bij de Bron van alles is. stof uit stof en as uit as.

Stilte

Bloemlegging

Ieder kan de bloem die hij/zij heeft gekregen leggen bij het kruis, Al ons eigen leed en verdriet en dat van anderen leggen wij in deze bloem neer als teken van verbondenheid met het lijden en sterven van Christus. Zoals de apostel Paulus zegt: "Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding."

Gebed

In het volgende gebed is 'Ik met jou' een vertaling van de naam van God: JHWH. Ik zal er zijn, Ik ben bij je. Hier dus: 'Ik met jou'

Naar u klimt mijn ziel.
Richt mij. Beur mij op.

Nacht staat om mij heen,
hoge blinde muur.

Er zij licht, zegt Gij,
er zij nieuwe dag.
Mensenkind, sta op,
Ik-met-jou, vrees niet.

Roept Gij. En ik weet:
Die beschaamt mij niet.
Wek uw kraht in mij,
doe uw woord gestand.

Woeste dalen door
dwaal ik in mijzelf
uit uw richting weg.
En geen stem, geen woord.

Als een steen lig ik
in een diepe kuil
buiten het bereik
van uw licht - mij goed.

Zo vaak was het 'nu'
en 'Ik zal, vrees niet'.
En ik dacht te zien
wat uw stem me zei.

Even was het waar
en dan was het weg.
Laat me waar ik ben.
Gij beschaamt mij toch.

Over mij een slaap
als de dood zo diep;
weg mijn ziel uit mij,
val ik uit de tijd

tot waar niets. Ook daar
haalt uw stem mij in
en beschaamt Gij mijn
wanhoop: 'Ik-met-jou'.

Zwarter was geen nacht.
Maar de dag komt aan.
Morgen zal het zijn
gloed van nieuw begin.

Aangezicht van gloed
dat de wolken scheurt,
woord dat ruimte schept,
toekomst, wijd licht land

waar gerechtigheid
als rivieren stroomt,
waar een wijnstok bloeit
tegen klippen op -

toon mij niet vergeefs
wat mijn ziel verlangt,
geef dat ik volhard
in uw vergezicht.

Huib Oosterhuis: Levende die mij ziet p. 14f.

Zingen: Lied 561: 1, 2, 3, 4, 5

O Lief - de die ver - bor - gen zijt
in die - pe stil - ten eeu - wig - heid,
er - barm U o - ver ons be - staan,
het wordt ver - ra - den en ver - daan.

- 2 Hoe achtloos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.
- 3 De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.
- 4 O Liefde uit de eeuwigheid,
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,
- 5 opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet,
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

De lichten worden gedoofd.

Wij verlaten in stilte de kerk.

Wilt u dit boekje in de kerk laten liggen?

PAASWAKE

*De kerk is spaarzaam verlicht. Iedereen krijgt bij de ingang een wakekaars.
De liturgische tafel is leeg.
We zijn stil. We wachten in het donker in stilte op de komst van het licht.*

Lied (ensemble): "Nachtblauw de hemel" uit "Als de graankorrel sterft"

3 stemmig vrouwenkoor a cappella Muziek: Annoke Plieger - v. d. Heide

Nacht- blauw de he- mel, don- ker de aar- de. Geen
en- kel ge- luid. Niets te ho- ren.
Niets be- weegt. Als in doods- slaap wach- ten wij op wat komt.

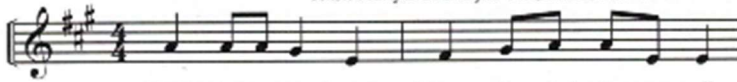
Stem: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten? Waarom blijven we wakker?

Lezing: Genesis 1: 1-5

1 Bij begin is God gaan scheppen, - de hemelen en het aardland. 2 Het aardland is in z'n geschiedenis geworden woestheid en warboel, en duisternis op het aanschijn van de oervloed, - en geestesadem van God wervelend over het aanschijn van de wateren. 3 Dan zegt God: geschiede er licht! - en er geschiedt licht. 4 God ziet het licht aan; ja, het is goed! Zo brengt God scheiding aan tussen het licht en de duisternis. 5 God roept tot het licht 'dag' en tot het duister heeft hij geroepen 'nacht'; er geschiedt een avond en er geschiedt een ochtend: één dag.

Zingen: Licht dat terugkomt

Tekst: Marijke de Bruijne Muziek: Anneke van der Heide

Licht dat te-rug-komt. Hoop die niet ster-ven wil.

Vre - de, die bij ons blijft.

Licht dat te-rug-komt. Hoop die niet ster-ven wil.

Licht dat te-rug-komt. Hoop die niet ster-ven wil.

Licht, hoop en vre -

Vre - de, die bij ons blijft.

Vre - de, die bij ons blijft.

de die bij ons blijft

Stem: God heeft dus het licht geschapen, waar het eerst donker was. Maar toch zijn mensen vaak bang voor elkaar. Ze maken ruzie en oorlog. Kan God daar ook iets aan doen?

Lezing: Exodus 14: 15-31

15 Dan zegt de Ene tot Mozes: wat schreeuw je tot mij!- spreek tot de zonen Israëls dat ze moeten opbreken!- 16 en jijzelf: hef je staf omhoog; strek je hand uit over de zee en klief hem; dan komen de zonen Israëls beneden door de zee op het droge!- 17 en ik, ziedaar, ik versterk het hart van Egypte zodat ze hen achterna komen; dan zal ik gloriëren, door Farao en heel zijn legermacht, zijn wagens en zijn ruiters; 18 weten zullen ze, de Egyptenaren, dat ik de Ene ben!, als ik glorieer door Farao, zijn wagens en zijn ruiters! 19 Dan breekt op: de engel Gods die ging voor het aanschijn van Israëls leger, en gaat áchter hen mee; ook breekt op: de staande wolk, van voor hun aanschijn, en gaat áchter hen staan. 20 Hij komt tussen het leger van Egypte en het leger van Israël,- zo is er de wolk én het duister en verlicht hij de nacht; de een is de ander niet genaderd, heel de nacht. 21 Dan strekt Mozes zijn hand uit, over de zee, en de Ene laat de zee leeglopen door een machtige oosterstorm, heel de nacht, en hij maakt de zee tot droog land; de wateren worden gekloofd. 22 Zo komen de zonen Israëls beneden door de zee op het droge; de wateren zijn voor hen een muur, rechts van hen en links van hen! 23 De Egyptenaren jagen hen na en komen hen achterna,- elk paard van Farao, zijn wagens en zijn ruiters,- tot onder in de zee. 24 Het geschiedt in de ochtendwake: de Ene richt zich naar Egyptes leger in een zuil van vuur en wolken,- en maakt een warboel van Egyptes legerkamp. 25 Hij laat het wiel van zijn wagens wijken en laat hem slechts zwaar vooruitkomen; dan zegt Egypte: ik moet vluchten voor Israëls aanschijn, want de Ene voert voor hen oorlog met Egypte! • 26 De Ene zegt tot Mozes: strek je hand uit over de zee,- dan keren de wateren terug over Egypte, over zijn wagens en over zijn ruiters! 27 Mozes strekt zijn hand uit over de zee: en de zee keert, tegen de ochtendwending, in zijn stroombed terug, terwijl de Egyptenaren vluchten, hem tegemoet; dan schudt de Ene Egypte af, midden in de zee. 28 De watermassa's keren terug en overdekken de wagens en de ruiters van heel Farao's legermacht,- allen die hen achternagekomen waren in de zee; er restte niemand van hen, tot niet één. 29 En de zonen Israëls zijn -onder in de zee- gegaan over het dróge! De wateren waren voor hen een muur, rechts van hen en links van hen! 30 Zo redt de Ene op die dag Israël uit de hand van Egypte, en ziet Israël Egypte dood op de lip van de zee; 31 Israël ziet de grote hand waarmee de Ene het heeft gedaan in Egypte en ze krijgen ontzag, de gemeente, voor de Ene; ze gaan vertrouwen op de Ene en op Mozes, zijn dienaar. •

Lezing: Ezechiël 36: 24-28

24 meenemen zal ik u uit de volkeren en u vergaderen uit alle landen; doen komen zal ik u op uw –rode– grond; 25 sprenkelen zal ik over u rein water en rein zult ge worden; van al uw verontreinigingen en al uw keutelgoden reinig ik u; 26 geven zal ik u een nieuw hart, en een nieuwe geest zal ik in uw binnenste geven; verwijderen zal ik uit uw vlees het hart van steen en geven zal ik u een hart van vlees; 27 mijn geest zal ik in uw binnenste geven; doen zal ik het zo dat ge in mijn wetten zult wandelen en mijn rechtsregels bewaart en ze doen zult; 28 wonen zult ge in het land dat ik heb gegeven aan uw vaderen; wezen zult ge mij tot gemeente, en ik, ik zal jullie zijn tot God;

Zingen: Lied 266: 1 (ensemble), 2, 3 (ensemble), 4, 5 "Die ons schiep"

Die ons schiep,
en ook nu nog
-als hier de nacht ons
o - ver - mant -
houdt in de hol - te
van Uw hand,

2 die ons zoekt
in het duister,
die ons de dag hebt
toegezegd,
spreek in de stilte
tot Uw knecht.

4 ken ons hart,
zo onrustig,
vol van zichzelf
is het verblind,
toddat het rust in
U weer vindt.

3 Die ons hoedt
in Uw schaduw,
onder Uw vleugels
toegedekt,
liefde, die ons tot
leven wekt,

5 Kom tot ons
als de morgen.
Ga over ons op
als het licht.
Zegen ons met Uw
aangezicht.

De voorgangers brengen de Paaskaars binnen.

Drie keer zingen zij: Lied 593: Licht van Christus

De gemeente antwoordt: Heer, wij danken U

Iedereen mag zijn wakekaars aansteken aan de Paaskaars

De Paaskaars wordt op de stander gezet

Het tekenen van de Paaskaars met wierrookkorrels.

Ode aan het licht: Zingen: Lied 601: 1, 2, 3

Musical notation for the hymn 'Ode aan het licht'. It consists of eight staves in F major (two flats) and 2/4 time. The lyrics are: "Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen, voor-tij-dig licht waar-in wij staan koud, een voor een, en onge- bor-gen, licht over -dek mij, vuur mij aan. Dat ik niet uit-val, dat wij al-len zo zwaar en droevig als wij zijn niet uit el -kaars ge-na-de val-len en doel-loos en on-vind-baar zijn." The melody is: F4 (quarter), G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (half). The lyrics are: "Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen, voor-tij-dig licht waar-in wij staan koud, een voor een, en onge- bor-gen, licht over -dek mij, vuur mij aan. Dat ik niet uit-val, dat wij al-len zo zwaar en droevig als wij zijn niet uit el -kaars ge-na-de val-len en doel-loos en on-vind-baar zijn."

2 Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,

draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

- 3 Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad bekijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Doogedachtenis kaarsen worden geplaatst

Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?
Waarom slapen wij niet, maar waken wij het donker door?

Dit is de nacht, waarin wij worden teruggebracht
naar de oorsprong van onze doop: ook wij zijn door het water getrokken,
bekleed met licht, beademd met nieuw leven.

Een nieuwe naam is over ons uitgesproken.
Deze nacht gedenken wij hoe wij zijn weggeroepen
uit dood en duisternis.

Met de woorden van de apostel:

Door de doop die ons één maakte met Christus Jezus
werd Zijn dood ook onze dood. Dat weet u toch wel!

Door de doop zijn wij dus met Hem gestorven en begraven.

En zoals Christus uit de doden is opgewekt door de verheven macht van de
Vader, zo gaan ook wij een nieuw leven leiden.

Romeinen 6

Belijden wij dan ons geloof en gedenken wij onze doop *(wij gaan staan)*

Geloofsbelijdenis: Lied 344

Wij ge - lo - ven één voor één
en ook sa - men:
de Heer is God en an - ders geen.
A - men, a - men.

- 2 Wij geloven in de naam
Jezus Christus,
gestorven en weer opgestaan.
Halleluja!
- 3 Wij geloven dat de Geest
ook nog heden
de wereld en onszelf geneest.
Vrede, vrede.

V: Mogen wij u dan uitnodigen op uw plaats te verlaten en (linksom lopend) uw wakekaars voorin te plaatsen en hier bij het doopvont uw eigen doop te gedenken door uw vingers in het doopwater te dopen en daarmee uw voorhoofd aan te raken en te betekenen.

Tijdens de doopgedachtenis is er orgelspel.

Dankgebed en voorbeden.

Onze Vader

Stem: We hebben allemaal mooie verhalen gelezen met mooie beloften, maar ondertussen sterven er nog steeds heel veel mensen door geweld en honger en is er nog heel veel dood en ellende in de wereld. Word je daar niet moedeloos van?

Zingen: Lied 611: 1 (ensemble), 2, 3 (ensemble), 4 "Wij zullen leven, God zij dank"

The image shows a musical score for a hymn. It consists of five staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The lyrics are: "Wij zul - len le - ven, God zij dank, ge - noemd als doch - ters en als zo - nen: de erf - ge - na - men van een land dat nooit meer vruch - te - loos ver - zandt, waar on - recht nim - mer - meer zal wo - nen."

- 2 Niet meer zijn wij door angst geknecht
en aan de dood zijn wij ontheven.
Nu wordt uw Geest op ons gelegd,
in vrijheid brengt Gij ons terecht.
Een nieuwe naam is ons gegeven.
- 3 Verheugd herkennen wij Uw Naam,
roepen U aan als onze Vader.
Uw hart spreekt onze harten aan,
uw aangezicht doet ons bestaan.
In Christus komt Gij zelf ons nader.
- 4 In dood gedompeld waren wij,
nu met Hem stralend nieuw verschenen!
Geen rouw om het bestaan, maar blij
bekleed met Hem: de weg is vrij,
de nacht is voor het licht verdwenen.

Lezing: Johannes 20: 1-18

1 Maar op de eerste van de sabbatsweek komt Maria Magdalena vroeg, als het nog donker is, aan bij de gedenkplaats en wordt gewaar* dat de steen van de gedenkplaats is gehaald. 2 Ze rent dan weg en komt aan bij Simon Petrus en bij de andere leerling, - die welke Jezus (het meest) heeft liefgehad, en zegt tot hen: ze hebben de heer uit de gedenkplaats gehaald en we weten niet waar ze hem hebben gelegd! 3 Dan komt Petrus mee naar buiten, en de andere leerling ook, en zo zijn ze aangekomen bij de

gedenkplaats. 4 Maar de twee zijn tegelijk erheen gerend, en de andere leerling rent sneller dan Petrus en komt als eerste aan bij de gedenkplaats; 5 hij bukt erbij neer en kijkt aan tegen de lijkwindsels die er liggen; hij komt echter niet binnen. 6 Dan komt, volgend op hem, ook Simon Petrus aan, en die gaat de gedenkplaats binnen; hij aanschouwt de lijkwindsels die er liggen, 7 en ook de zweetdoek die op zijn hoofd geweest is, - dat die niet bij de lijkwindsels ligt nee, apart, opgerold op één plek. 8 Dan dus komt ook de andere leerling binnen, - die als eerste bij de gedenkplaats is gekomen; hij ziet en gaat geloven. 9 Want ze hebben nog niet geweten van het Schriftwoord dat hij uit de doden moest opstaan. 10 Dan gaan de leerlingen weg, weer naar hén toe. 11 Maar Maria is blijven staan bij de gedenkplaats, erbuiten, - weeklagend; na haar weeklacht dan bukt zij naar de gedenkplaats 12 en aanschouwt hoe daar twee engelen zitten in witte (gewaden), één bij het hoofdeind en één bij de voeten, daar waar het lichaam van Jezus heeft gelegen. 13 Zij zeggen tot haar: vrouwe, wat weeklaag je? Zij zegt tot hen: omdat ze mijn heer hebben weggehaald, en ik weet niet waar ze hem hebben gelegd! 14 Dat zeggend keert zij om, naar achter en aanschouwt Jezus die daar staat, - en ze heeft niet geweten dat het Jezus was. 15 Hij zegt tot haar: vrouwe, wat weeklaag je, - wie zoek je? Zij denkt dat hij de hovenier is en zegt tot hem: heer, als ú hem hebt weggetild, zeg me waar u hem hebt neergelegd; en ik zal hem ophalen! 16 Jezus zegt tot haar: Maria! Zij keert om en zegt tot hem in het Hebreeuws: rabbóeni!- dat wil zeggen: leermeester! 17 Jezus zegt tot haar: houd mij niet vast!, want ik ben nog niet opgeklommen naar de Vader; maar ga voort naar mijn broeders en zeg tot hen: ik klim op naar mijn Vader, - ook úw Vader, en naar mijn God, - ook úw God! 18 Als zij, Maria Magdalena, aankomt, verkondigt ze aan de leerlingen 'ik heb de Heer gezien', en dat hij deze dingen tot haar heeft gezegd.

(De tafel wordt bekleed met het witte antependium)

Zingen: Lied 634: "U zij de glorie".

U zij de glo-rie, op - ge -sta-ne Heer,
U zij de vic -to-rie, U zij al- le eer!
Al - le men-selijk lij-den hebt Gij on-der-gaan
om ons te bevrij-den tot een nieuw be-staan:
U zij de glo-rie, op - ge -sta-ne Heer,
U zij de vic -to-rie, U zij al- le eer!

The image shows a musical score for a hymn. It consists of six staves of music in a treble clef, with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 4/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The melody is simple and repetitive, with a clear emphasis on the words 'glorie' and 'victorie'.

- 2 Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Heenzending

Ga tot de ein-den der aar- de tot het ui-ter- ste
daar zal lief- de zijn. Ga!

The image shows a musical score for a hymn. It consists of two systems of music, each with a treble and bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The lyrics are written below the notes. The melody is simple and repetitive, with a clear emphasis on the words 'Ga' and 'liefde'.

Zegen

